शमाङ्गादिमुखांश्चाग्रहारान् यः प्रत्यपादयत् ॥३४२॥
ज्येष्ठेश्वरं प्रतिष्ठाप्य गोपाद्रावार्यदेशजाः ।
गोपाग्रहारान् कृतिना येन स्वीकारिता द्विजाः ॥३४३॥
भूक्षीरवाटिकायां यो निर्वास्य लशुनाशिनः ।
खासटायां व्यथान् विप्रान् निजाचारविवर्जितान् ॥३४४॥
अन्यांश्चानीय देशेभ्यः पुण्येभ्यो वश्चिकादिषु ।
पावनानग्रहारेषु ब्राह्मणान् स न्यरोपयत् ॥३४५॥
उत्तमो लोकपालोऽयमिति लक्ष्म प्रशस्तिषु ।
यः प्राप्तवान् विना यज्ञं चक्षमे न पशुक्षयं ॥३४६॥
सषड्दिनां वर्षषष्टिं पालयित्वा स मेदिनीं ।
भोक्तुं पुण्यपरिपाकं लोकान् सुकृतिनामगात् ॥३४७॥
गोकर्णस्तत्सुतः क्षौणीं गोकर्णेश्वरकृद्दधे ।
अष्टपञ्चाशतं वर्षास्त्रिंशत्यङ्कां विवर्जितान् ॥३४८॥
सूनुर्नरेन्द्रादित्योऽस्य खिङ्खिलान्याभिधोऽभवत् ।
भूतेश्वरप्रतिष्ठानामक्षयिण्याश्च कारकः ॥३४९॥
दिव्यानुग्रहभागुग्राभिधो यस्य गुरुर्व्यधात् ।
उग्रेशं मातृचक्रं च प्रभावोदग्रविग्रहः ॥३५०॥
भूत्वा षट्त्रिंशतं वर्षान् शतं चाङ्कां विभुर्भुवः ।
सदर्घैरनघान् लोकानासदत् सुकृतैः कृती ॥३५१॥